

Adaletin Sessizliđi

– İslamokan17 · 09 Mart 2026

ADALETİN SESSİZLİĞİ

Dünya, Güneş etrafındaki turunu tamamladığında bir yıl daha bitmiş olacak. Bu yıl da geçen yıllar gibi birçok insan doğdu ve öldü. Kimisi doğal yollarla, kimisi savaşlarla, kimi açlıktan, kimi yokluktan öldü. Her yıl olduğu gibi bu yıl da birçok insan gömüldü ve birçok insan unutuldu. Yaslar tutuldu, helvalar yenildi; herkes inancı gereğince uğurlandı. Kimisi ise uğurlanamadı bile.

Bir döngü içinde devam eden bu varoluş ve yok oluşu doğanın ve dünyanın en temel ilkesi olarak kabul ediyorum. Her insan doğar, yaşar ve ölüme kucak açar. Peki ya hiç doğmadan ölenler? Hiç yaşadığı köyden çıkmadan ölenler ile dünyaları gezenler bir mi tutulacak? Bu ne kadar adil bir denge?

Tanrı birilerine yaşamı altın tepside sunarken neden bazılarını cimri davranıyor? Bombalar altında doğum yapan annenin suçu ne? Doğduğunda annesiz kalan bebeğin feryadını susturan bombalar bebeğin kaderi mi? Bebeğe çift vatandaşlık kazandırmak için en pahalı hastanelerde, ülke ülke gezip doğum yapan anne mi daha şanslı; yoksa doğduğu gibi pamuklara sarınan bebek mi? Belki de anne olmanın ne olduğunu bilmiyoruz ya da bebek olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmiyoruz.

Bir kitabın ilk bölümünde okumuştum:

“Tanrı ne kadar acı çektiğini görmüyor mu? Görüyorsa neden kulunun acı çekmesine izin veriyor? Şayet görmüyorsa, yerinde durup adak adadığımız putlardan ne farkı var?”

Evet, soruyorum: Tanrı bile isteye bize acı mı çektiriyor? Ya da imtihan diye geçiştirdiğimiz hayatın acı dolu olmasını mı sağlıyor?

Bilmiyorum. Ve bilmemezlik beni korkutuyor. “Coğrafya kaderdir” safsatasına asla aldanamayacağım. Dünyada asla her şey toz pembe değildir. Dünyanın rengi karanlıktır, hem de koyu karanlık. Bundan da kimse beni vazgeçiremez.